

استخراج گسل‌های البرز مرکزی با استفاده از تصاویر سنجنده ASTER به روش بصری و رقومی خودکار

مریم سادات میرعبدینی^۱ - کارشناس ارشد تکتونیک دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

شعبان شتایی - دانشیار جنگلداری (سنجش از دور و GIS) دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

مریم آق‌آتابای - استادیار تکتونیک دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۵/۱۲ تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۱۲/۱۳

چکیده

یکی از کاربردهای دورسنجی در زمین‌شناسی تهیه نقشه خطواره‌های است که به عنوان یکی از مهم‌ترین موضوعات در مطالعات زمین‌شناسی مناطق مختلف در نظر گرفته می‌شود. هدف از این تحقیق، استخراج خطواره‌های (گسل) البرز مرکزی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای سنجنده ASTER به روش بصری و رقومی خودکار است. بعد از انجام تصحیحات هندسی تصاویر تکنیک‌های بازسازی مکانی شامل فیلترگذاری، تجزیه مؤلفه‌های اصلی و نسبت گیری باندی بر روی تصاویر سنجنده ASTER اعمال شد. استخراج خطواره‌ها بر روی این تصاویر پردازش شده به دو روش تفسیر بصری و رقومی خودکار انجام شد. سپس خطواره‌های استخراج شده به دو روش بصری و رقومی خودکار با یکدیگر و با خطواره‌های (گسل) استخراج شده از نقشه زمین‌شناسی منطقه مقایسه گردید. نتایج نشان داد که میزان گسل‌های استخراج شده با روش تفسیر رقومی خودکار با میزان گسل‌های نقشه زمین‌شناسی همخوانی ندارد و روش تفسیر رقومی خودکار نتوانسته سبب استخراج و شناسایی خطواره‌های گسلی منطقه (گسل خزر و شمال البرز) شود. ولی میزان خطواره‌های استخراج شده به روش بصری با میزان گسل‌ها در البرز همخوانی بیشتری نشان می‌دهد. بنابراین روش رقومی خودکار به علت دقت پایینی که دارد، برای مطالعات زمین‌شناسی که بر مبنای مطالعات صحرایی دقت بالایی دارد، پیشنهاد نمی‌شود. در نتیجه، بهترین روش برای انجام مطالعات زمین‌شناسی و بررسی‌های ساختاری در مناطق وسیع و یا مناطقی که دسترسی به آنها مشکل است، استفاده از روش تفسیر بصری و رقومی‌سازی دستی برای استخراج خطواره‌های است.

کلید واژه‌ها: استخراج خطواره، ASTER، تفسیر رقومی خودکار، تفسیر بصری، البرز مرکزی.

۱. مقدمه

امروزه سنجش از دور به عنوان ابزاری مفید جهت مطالعه در زمینه‌های مختلف علمی از جمله شیلات، محیط‌زیست، جنگلداری و کشاورزی، هیدرولوژی، خاک‌شناسی، هواشناسی، شهرسازی و معماری، کاربردهای نظامی، زمین‌شناسی و اکتشاف شناخته می‌شود. یکی از کاربردهای دورسنجی در زمین‌شناسی تهیه نقشه خطواره‌هاست که به عنوان یکی از مهم‌ترین موضوعات در مطالعات زمین‌شناسی مناطق مختلف در نظر گرفته می‌شود. برای مثال در انتخاب محل مناسب ساخت سد، پل، جاده و...، برای تشخیص خطر زمین‌لغزه و لرزه‌خیزی به عنوان یکی از مهم‌ترین مخاطرات محیطی مهم در بسیاری از نقاط کشور، کشف چشمی آب‌گرم و بررسی‌های هیدرولوژی، ماهیت و الگوی خطواره‌ها باید شناخته شود. با شناخت الگوی خطواره‌ها و مقایسه آن با الگوی توزیع زمین‌لرزه‌ها می‌توان مناطق مستعد برای وقوع زمین‌لرزه را شناسایی کرد. در نتیجه می‌توان از خسارات احتمالی در زمینه‌های مختلف مثل سدسازی، ساختمان سازی، استخراج معادن و... جلوگیری کرد. همچنین با توجه به این‌که گسل‌ها یکی از مهم‌ترین پارامترهای مدل‌سازی احتمال خطر زمین‌لغزش و پنهان بندی اراضی مختلف می‌باشد و از سویی دیگر استفاده از نقشه‌های موجود زمین‌شناسی به عنوان منبع شناسایی و استخراج گسل‌ها به دلیل قدیمی بودن این نقشه‌ها و ایجاد گسل‌های جدید در اثر زمین‌لرزه‌های جدید نمی‌تواند جوابگوی استخراج هرچه بیشتر این خطواره برای مدل‌سازی احتمال خطر زمین‌لغزش باشد، لذا استفاده از منابعی نظیر تصاویر ماهواره‌ای به دلیل قابلیت‌های در دسترس بودن در زمان‌های مورد دلخواه و دید وسیع و یکپارچه می‌تواند یک راهکار مناسب جهت جایگزینی با نقشه‌های موجود زمین‌شناسی در زمینه استخراج گسل‌ها مطرح گردد. ساختارهای زمین‌شناسی (درزهای، شکستگی‌ها، گسل‌ها، زون‌های برشی و فولیاسیون‌ها) در مطالعات سنجش از دور خود را به صورت خطواره نشان می‌دهند (کمالی و همکاران، ۱۳۹۰: ۲). بنابراین با تهیه این نقشه‌ها به کمک تکنیک‌های سنجش از دور می‌توان تکنونیک و ساختار مناطق را مورد بررسی قرار داد.

عدم دسترسی به بعضی مناطق و همچنین نیاز به صرف هزینه و زمان بسیار برای مطالعه مناطق وسیع، محققان را به سمت یافتن راه حلی برای این مشکل کشاند. اولین تحقیقات در مورد کاربرد سنجش از دور در زمین‌شناسی به مطالعه عکس‌های هوایی در قرن ۲۰ بر می‌گردد (کوچ، ۲۰۰۵: ۶). به کمک عکس‌های هوایی ساختارها، لیتوژوژی‌ها و واحدهای زمین‌شناسی شناسایی و در نهایت نقشه‌های زمین‌شناسی ترسیم می‌گردید. با انتشار تصاویر ماهواره‌ای در سال ۱۹۷۲ استفاده از علم دورسنجی در مطالعات زمین افزایش یافت، و امروزه این تصاویر به صورت گسترده جهت مطالعات زمین‌شناسی به کار می‌رود. تصاویر ماهواره‌ای از طول موج‌های مختلف طیف الکترومغناطیس به دست می‌آیند، به همین دلیل به عنوان بهترین ابزار برای تشخیص و تفکیک خطواره‌ها در نظر گرفته می‌شوند، و نسبت به عکس‌های هوایی اطلاعات بیشتری را در اختیار ما قرار می‌دهند (کاساس و همکاران، ۲۰۰۰: ۲).

۱۰۱). تحقیقات متعددی در زمینه استخراج خطواره ها، بررسی ساختارها و تکتونیک مناطق مختلف توسط محققان صورت گرفته است:

- مه و همکاران (۱۹۹۵) برای استخراج خطواره ها از تصاویر ماهواره ای لندست TM از تکنیک های سنجش از دور مانند ترکیب رنگی و فیلتر گذاری استفاده کردند.
 - نواک و سولیکلیس (۲۰۰۰) برای تهیه نقشه خطواره ها از تصاویر ماهواره ای لندست TM و تکنیک های سنجش از دور (ترکیب رنگی و تجزیه و تحلیل مؤلفه های اصلی) استفاده کردند.
 - کوجال (۲۰۰۴) خطواره های (خطواره های گسلی) منطقه گولبی^۱ در آنکارا را با استفاده از روش های رقومی - خودکار و تفسیر بصری استخراج و روش تفسیر بصری را به عنوان مناسب ترین روش در تفسیر و استخراج خطواره ها معرفی کرد.
 - کوک (۲۰۰۵) هندسه و سازوکار دگر شکلی زون گسلی سورجو^۲ در ترکیه را با استفاده از روش های سنجش از دور و تصاویر ماهواره ای ASTER^۳، لندست TM، عکس های هوایی و SRTM مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که این زون گسلی دارای حرکت امتداد لغز چپ بر است.
 - سارپ (۲۰۰۵) با استفاده از تکنیک های سنجش از دور خطواره های بخش شمالی - جنوبی آنکارا را به منظور تهیه نقشه خطواره ها مورد تجزیه و تحلیل قرار داد. نتایج این تحقیق نشان داد که علاوه بر زون گسلی شمال آناتولی چند زون گسلی دیگر در منطقه وجود دارد.
- هدف از این پژوهش کاربرد تکنیک های سنجش از دور و تصاویر سنجنده ASTER برای استخراج خطواره ها در البرز مرکزی به دو روش تفسیر بصری و رقومی خودکار، تهیه نقشه گسل های منطقه، و در نهایت مقایسه این نقشه ها با یکدیگر و با گسل های نقشه های زمین شناسی منطقه است.

۲. منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه در زون البرز قرار دارد. این زون مجموعه کوه هایی را شامل می شود که در منتهی الیه شمالی ایران با روند شرقی - غربی از آذربایجان تا خراسان ولی با پیچ و خم قابل توجه امتداد دارند (درویش زاده، ۱۳۸۳: ۱۳۶). این رشته کوه ها بخشی از سلسله جبال آلب - هیمالیا در آسیای غربی است. دگر شکلی های کنونی البرز به وسیله گسل های راندگی و راستالغز چپ بر که به موازات این رشته کوه هستند، تعیین می شود (جمور و همکاران، ۲۰۱۰: ۱). گسل های فعال که به موازات این رشته کوه هستند در قسمت شرقی دارای روند شرق - شمال شرق و در قسمت غربی دارای روند غرب - شمال غرب می باشند، در البرز مرکزی به همدیگر می رسند (جکسون و همکاران، ۲۰۰۲: ۲۱۷).

1 Gölbasi

2 Sürgü

3 Advanced Space borne Thermal Emission and Reflection Radiometer

آن و همکاران، ۲۰۰۳:۶۶۲). این بخش، تحدب جنوبی دریای خزر را شامل می‌شود که از سمنان تا قزوین ادامه دارد. چارچوب تکتونیکی امروزه البرز مرکزی به‌وسیله گسل‌های پرشیب با روند غرب-شمال‌غرب تا شرق-جنوب‌شرق و شرق-غرب که به موازات این کمریند هستند، مشخص می‌شود. ساختارهای اصلی محدوده مورد مطالعه شامل گسل‌های شمال البرز و خزر است. روند ساختاری گسل شمال البرز، شمال‌شرق-جنوب‌غرب و شمال‌غرب-جنوب‌شرق است. گسل خزر که طولانی‌ترین ساختار لبه شمالی البرز به شمار می‌رود با راستای خم‌دار شرقی-غربی در دامنه شمالی البرز و جنوب دشت کرانه‌ای مازندران قرار دارد.

۳. مواد و روش‌ها

۱. داده‌های مورد استفاده

۱. تصویر ماهواره‌ای: در این تحقیق از تصاویر سنجنده ASTER مربوط به اکتبر ۲۰۰۴ در محدوده ۵۲/۱۹-۵۱/۱۹ درجه طول شرقی و ۳۷/۶۸-۳۶/۰۱ درجه عرض شمالی استفاده شد (شکل ۱). سنجنده ASTER دارای سه زیرسیستم به نام‌های VNIR¹, SWIR² و TIR³ می‌باشد. زیرسیستم VNIR دارای سه باند مرئی و مادون قرمز نزدیک با قدرت تفکیک مکانی ۱۵ متر، زیرسیستم SWIR دارای شش باند مادون قرمز کوتاه با قدرت تفکیک مکانی ۳۰ متر و زیرسیستم TIR دارای پنج باند مادون قرمز حرارتی با قدرت تفکیک مکانی ۹۰ متر است.



شکل ۱ یک فریم از باند قرمز تصویر ASTER (داده خام)

1visible and near-infrared

2short wave infrared

3thermal infrared

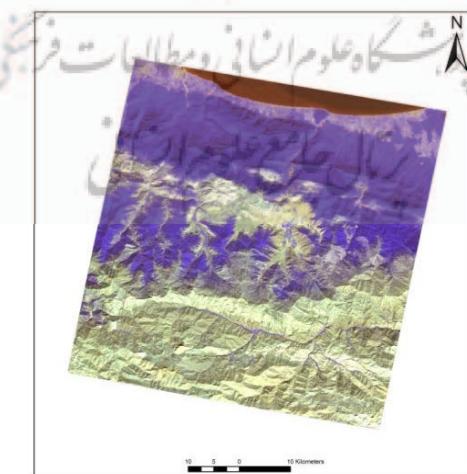
مهم ترین ویژگی تصاویر ASTER در مقایسه با دیگر سنجنده های با قدرت تفکیک مکانی متوسط نظیر تصاویر سنجنده ETM^+ در قدرت تفکیک مکانی و طیفی نسبتاً بالای آن ها می باشد؛ به طوری که تصاویر زیرسیستم VNIR دارای قدرت تفکیک ۱۵ متر است. بهمین دلیل در این تحقیق فقط از تصاویر زیرسیستم VNIR به دلیل قدرت تفکیک مکانی بالاتر و دارا بودن محدوده های طیفی مرئی و مادون قرمز نزدیک در استخراج خطواره ها استفاده گردید.

۲. نقشه های توپوگرافی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ با هدف زمین مرجع کردن تصاویر ماهواره ای تهیه گردید.
۳. نقشه های زمین شناسی با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ (سازمان زمین شناسی و اکشاف معدنی کشور، ۱۳۸۱ و ۱۳۷۹) مربوط به محدوده مورد مطالعه برای انطباق و تأیید نقشه خطواره های استخراج شده، تهیه گردید.

۳.۲ روش های مورد استفاده

پیش از استخراج خطواره ها باید یکسری پردازش ها به منظور آماده سازی تصویر ماهواره ای صورت گیرد که شامل مراحل زیر است:

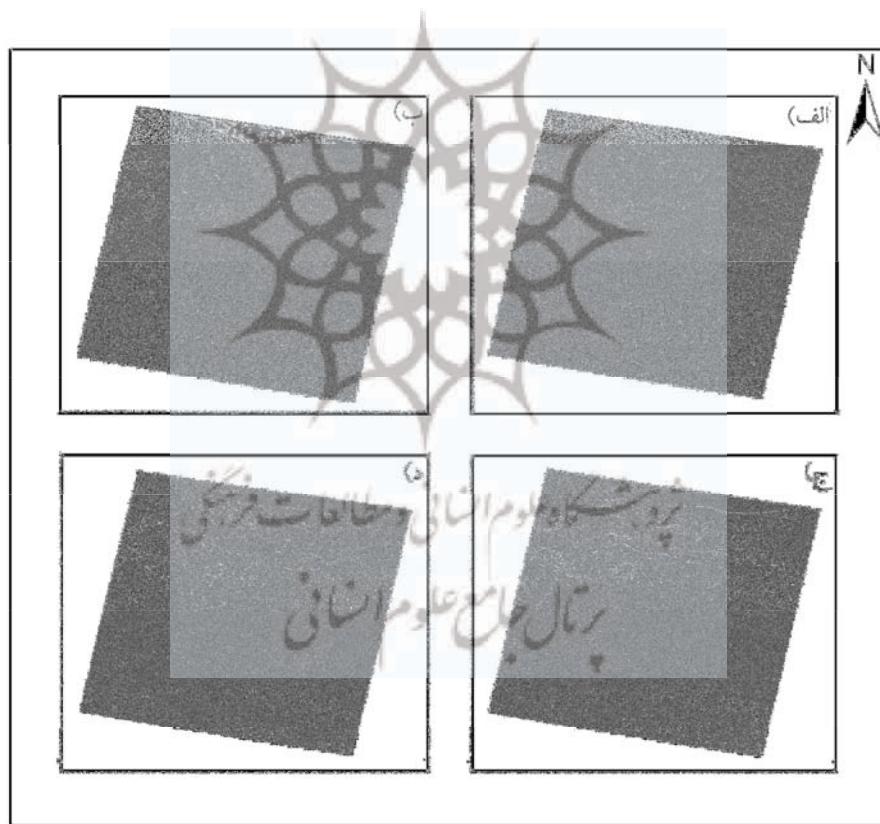
تصحیح و آماده سازی تصاویر: پیش پردازش تصاویر ماهواره ای برای تصحیحات رادیومتری و هندسی قبل از بکار گیری آنها در استخراج داده ها از تصاویر امری ضروری است. در این پژوهش به دلیل نوع و هدف تحقیق و با توجه به این که تصحیحات رادیومتری تا حدی بر روی تصویر مورد مطالعه در ایستگاه زمینی به درستی صورت گرفته است، نیاز به تصحیح بیشتر خطای رادیومتری نبوده است. ولی به دلیل عدم تطابق هندسی تصاویر با زمین، تصحیح هندسی و زمین مرجع کردن تصاویر VNIR صورت گرفت به همین مظور به کمک روش چند جمله ای و با استفاده از نقاط کنترلی استخراج شده از نقشه های توپوگرافی منطقه با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ تصحیح هندسی انجام شد (شکل ۲).



شکل ۲ تصویر رنگی کاذب از باندهای VNIR از تصویر ASTER بعد از اعمال تصحیح هندسی

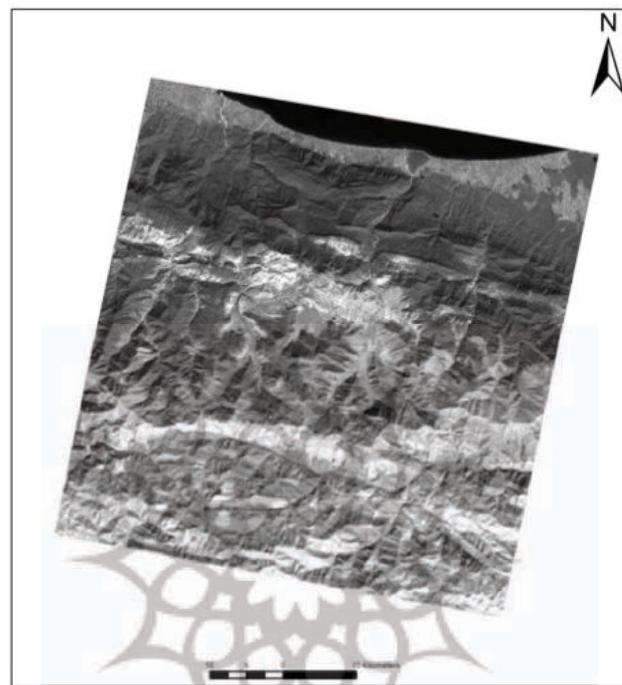
پردازش و بارزسازی تصویر: مجموعه عملیات و پردازش‌هایی را که سبب بارزسازی پدیده‌ها و عوارض مورد مطالعه از سایر پدیده‌های درون تصویر می‌شود، بارزسازی می‌گویند. در این مطالعه پس از تصحیح هندسی تصویر، تکنیک‌های بارزسازی مکانی بر روی تصاویر VNIR صورت گرفت. با توجه به نوع هدف تحقیق (استخراج خطواره‌ها) و براساس تحقیقات مشابه و نتایج تحقیقات انجام شده، تکنیک‌های بارزسازی خطواره‌ها مورد استفاده شامل اعمال فیلتر، تجزیه مؤلفه‌های اصلی و نسبت‌گیری باند‌ها بوده است.

فیلترگذاری: فیلتر کردن نوعی تغییر ارزش‌های طیفی^۱ است که در آن ارزش هر پیکسل نسبت به پیکسل همسایه‌اش تغییر می‌کند (علوی‌پناه، ۲۰۰۵: ۱۳۸۵). در این تحقیق از فیلتر جهت‌دار به منظور بارزسازی خطواره‌ها که در جهات مختلف گسترش دارند، استفاده گردید. این فیلترها در جهات EW، NS و NW-SE بر روی باند مادون قرمز‌دیک تصویر VNIR اعمال شدند (شکل ۳). تحقیقات قبلی نشان داده است که اعمال فیلتر بر روی این باند در تشخیص بهتر خطواره‌ها از دیگر پدیده‌های مجاور مؤثر است (هانگ و همکاران، ۲۰۰۵: ۴).



شکل ۳ نمونه‌هایی از فیلترهای جهت‌دار اعمال شده بر روی تصویر مادون قرمز. الف) EW، ب) NS، ج) NW-SE و د) NE-SW

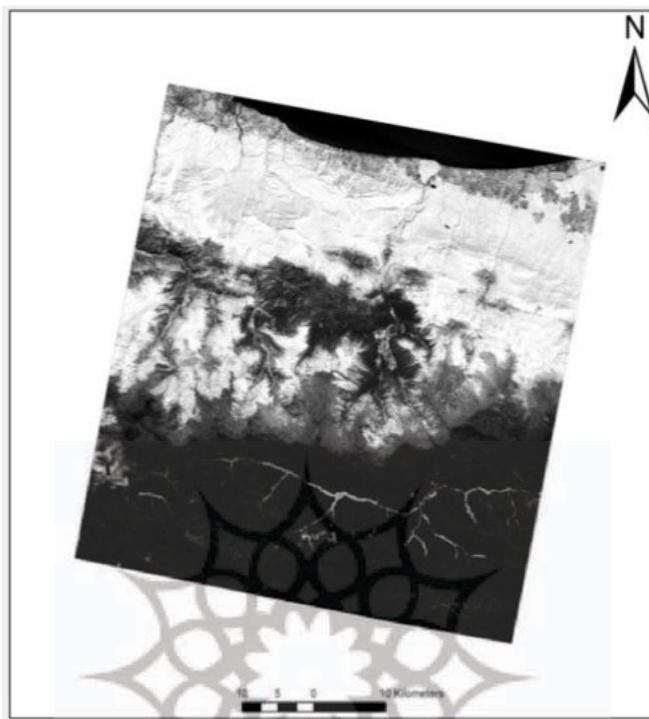
تجزیه مؤلفه های اصلی: این روش برای تبدیل مختصات و کاهش داده ها در سنجش از دور به کار می رود (کوچال، ۱۷؛ سارپ، ۲۰۰۵؛ ۳۱). با توجه به این که معمولاً اسه مؤلفه اول دارای بیشترین واریانس اطلاعات هستند، تجزیه مؤلفه های اصلی بر روی ۳ باند اول صورت گرفت، و مؤلفه اول به دلیل دارا بودن ۸۰ درصد از اطلاعات برای شناسایی خطواره ها به کار گرفته شد (شکل ۴).



شکل ۴ تصویر مؤلفه اول حاصل از تجزیه مؤلفه های اصلی بر روی باندهای VNI.

نسبت گیری باندها: فرآیند اعمال محاسبات حسابی بر روی پیکسل های دو یا چند نصویر و پیکسل های متناظر آن در تصویر دیگر را نسبت گیری می نامند. مفسران معمولاً از این تکنیک نیز در تشخیص تغییرات به کمک تصاویر ماهواره ای استفاده می کنند. در مطالعات مختلف از نسبت گیری های متناظری استفاده شده است. انتخاب بهترین و مناسب ترین نسبت گیری باندها یکی از قسمت های مهم در هر تحقیق می باشد. در این تحقیق برای انتخاب نسبت گیری باندی مناسب به دلیل عدم گزارشات مناسب از معرفی بهترین نسبت گیری در زمینه استخراج گسل، از روش آزمون و خطا استفاده گردید. یکی از نسبت گیری های مناسب نسبت باندی OSAVI^۱ (روندانوگس و همکاران، ۱۹۹۶: ۱۰۲) می باشد (شکل ۵). این نسبت که شاخص بین پوشش گیاهی و خاک است از نسبت بین باندهای مادون قرمز نزدیک به قرمز به دست می آید.

$$OSAVI = \frac{(NIR - R)}{(NIR + R + 0.16)}$$



شکل ۵ تصویر شاخص OSAVI حاصل از نسبت‌گیری باند مادون قرمز نزدیک به قرمز

استخراج خطاواره‌ها عموماً از طریق روش‌های مختلفی نظیر روش بصری، رقومی خودکار و رقومی-بصری صورت می‌گیرد (کوچال، ۲۰۰۴؛ کوچ، ۲۰۰۵؛ سارپ، ۲۰۰۵؛ کوچال و همکاران، ۲۰۰۷؛ ۳۹۱۷؛ قاری و همکاران، ۲۰۰۸؛ ۱۰۱). این روش‌ها می‌تواند بر روی باندهای اصلی و یا باندهای حاصل از پردازش‌های مختلف و با اعمال تکنیک‌های مختلف انجام گیرد. در این تحقیق پس از اتمام عملیات آماده‌سازی تصویر استخراج خطاواره‌ها به دو روش بصری و رقومی خودکار انجام شد.

۱. روش بصری: با استفاده از تفسیر بصری در محیط نرم افزار ArcGIS تمام خطاواره‌های گسلی موجود در منطقه بر روی تصاویر حاصل از اعمال فیلترهای جهت‌دار، تجزیه مؤلفه‌های اصلی، نسبت‌گیری باندها و ترکیب‌زنگی استخراج گردید. در استخراج خطاواره‌های گسلی، نشانه‌هایی برای شناسایی این خطاواره‌ها استفاده گردید. این نشانه‌ها شامل جابه‌جایی لایه‌ها، رودخانه‌ها و مخروط افکنه‌ها، خطی شدن پوشش گیاهی، دره‌های خطی، پرتگاه‌های گسلی، تغییرات مربوط به لیتوژئی (رنگ و جنس)، تغییرناگهانی شیب و سن لایه‌ها، فقط شدگی امتداد بیرون‌زدگی‌ها؛ درزه‌ها و شکستگی‌ها بوده است. در نهایت خطاواره‌های استخراج شده از این

تصاویر به صورت نقشه خطواره ها تهیه (شکل ۶)، و رزدیاگرام آنها برای تعیین جهت یابی در منطقه ترسیم گردید (شکل ۷).

۲. روش تفسیر و استخراج رقومی خودکار: با استفاده از قابلیت های برخی مازول های تعییه شده در نرم افزار PCI Geomatica استخراج خودکار خطواره ها (در این تحقیق گسل ها) صورت گرفت و نتایج با خطواره های حاصل از روش بصری مقایسه قرار گرفت. استخراج خطواره ها به روش خودکار دو مزیت اصلی دارد: ۱- در مدت زمان کوتاهی تمام خطواره ها را شناسایی و استخراج می کند؛ ۲- خطواره هایی را که با چشم قابل رویت نیستند، ترسیم می کند (سارپ، ۴۰۰۵: ۴۴). روش های زیادی برای استخراج خودکار وجود دارد. یکی از معروف ترین روش ها انجام فیلتر های خاص بر روی تصاویر پردازش شده می باشد. به علت بیشتر بودن تعداد خطواره های استخراج شده با فیلتر های جهت دار در روش بصری، در این روش نیز از فیلتر های جهت دار استفاده شد. به همین منظور تصاویر حاصل از اعمال فیلتر ها (درجات NW-SE, NE-SW, NS-EW) برای استخراج خطواره ها مورد استفاده قرار گرفت. برای استخراج رقومی خودکار خطواره ها، چند پارامتر را باید در نظر گرفت (جدول ۱).

جدول ۱ پارامترهای مورد نیاز برای استخراج رقومی خودکار خطواره ها

Parameters of Line Module	Parameters values
^۱ RADI	15
^۲ GTHR	140
^۳ LTHR	30
^۴ FTHR	3
^۵ ATHR	15
^۶ DTHR	20

در این پژوهش، پارامترها به روش آزمون و خطا تغییر داده شد، و در نهایت اعدادی که نشان دهنده درست ترین نقشه خطواره بود، انتخاب شدند. به دلیل اینکه برنامه توانایی تشخیص خطواره های گسلی ازبیمه خطواره ها (جاده، لبه ساختمان ها، شبکه زهکشی و...) راندارد، تصحیحاتی در این مورد صورت گرفت. این خطواره ها با خطواره های استخراج شده به روش بصری (که با نقشه های زمین شناسی منطقه تطبیق داده شده بود)

1 Radius of filter in pixels

2 Threshold for edge gradient

3 Threshold for curve length

4 Threshold for line fitting error

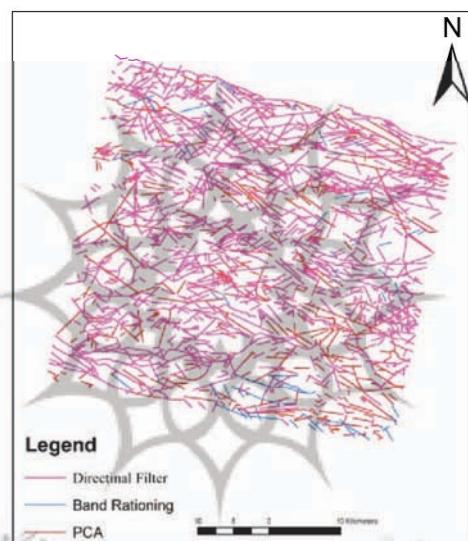
5 Threshold for angular difference

6 Threshold for linking distance

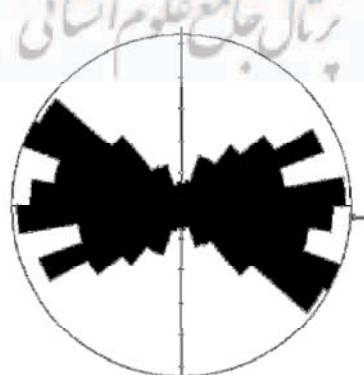
مقایسه، خطوارهای اضافی حذف و نقشه نهایی تهیه گردید (شکل ۸). سپس رزدیاگرام این خطوارهای برای تعیین جهت‌یابی آنها در منطقه ترسیم شد (شکل ۹).

۴. بحث و نتایج

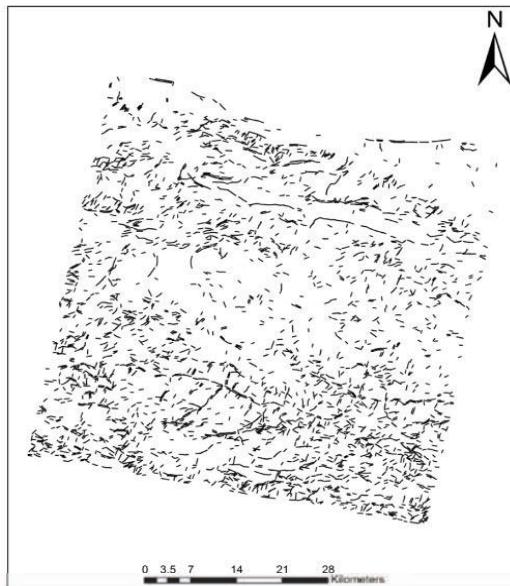
پس از استخراج خطوارهای به روش بصری نقشه خطوارهای تهیه، و رزدیاگرام آنها ترسیم شد (شکل ۶ و ۷). در شکل ۶ خطوارهای استخراج شده از اعمال فیلتر، نسبت‌گیری و تجزیه مؤلفه‌های اصلی با رنگ‌های متفاوت نشان داده شده است. رزدیاگرام این خطوارهای روندهای غالب شرقی- غربی و شمال‌غرب-جنوب‌شرق را نشان می‌دهند (شکل ۷). نقشه خطوارهای استخراج شده به روش رقومی خودکار و رزدیاگرام آنها نیز در شکل‌های ۸ و ۹ به نمایش درآمده است. این رزدیاگرام روند کلی شرقی- غربی را نشان می‌دهد.



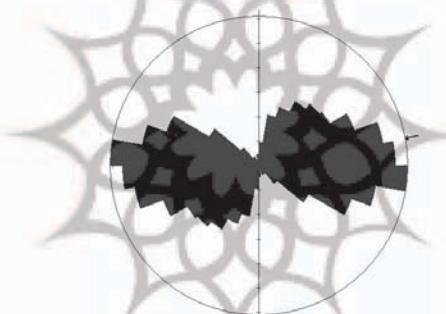
شکل ۶ نقشه خطوارهای استخراجی از تصاویر فیلتر شده، نسبت‌گیری و تجزیه مؤلفه‌های اصلی باندهای VNIR به روش بصری (محدوده ۵۲/۱۳-۵۱/۱۹ درجه طول شرقی و ۳۶/۶۸-۳۷/۰ درجه عرض شمالی)



شکل ۷ رزدیاگرام خطوارهای استخراج شده از تصویر ماهواره‌ای به روش بصری



شکل ۸ نقشه خطواره‌های استخراج شده به روش رقومی خودکار



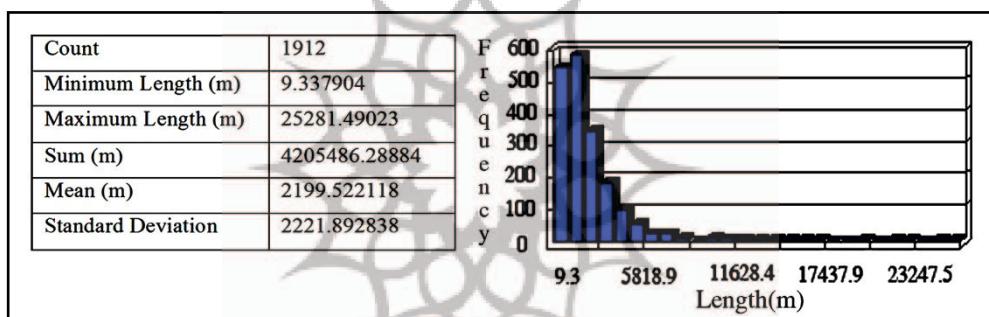
شکل ۹ رزدیاگرام خطواره‌های استخراج شده به روش رقومی خودکار

در این پژوهش از دو روش بصری و رقومی خودکار برای استخراج خطواره‌های البرز مرکزی استفاده گردید. سپس به کمک روش‌های مختلف بازرسازی تصویر و با در نظر گرفتن پارامترهای مذکور در بخش استخراج خطواره‌ها تعداد ۱۹۱۲ خطواره به روش بصری و ۳۸۸۶ خطواره به روش رقومی خودکار استخراج شد. تعداد خطواره‌های گسلی استخراج شده از تصاویر فیلتر شده جهت‌دار ۱۴۴۰، تجزیه مؤلفه‌های اصلی ۴۱۱ و نسبت‌گیری باندها ۵۷ است. از میان روش‌های استفاده شده در بازرسازی، تصویر فیلترهای جهت‌دار و تجزیه مؤلفه‌های اصلی در شناسایی و تشخیص خطواره‌ها بیشترین نقش را داشتند. دلیل این امر بازرسازی بیشتر خطواره‌ها با استفاده از اعمال فیلترهای جهت‌دار و همچنین وجود ۸۰ درصد از اطلاعات در مؤلفه اول تجزیه مؤلفه‌های اصلی است. به کمک نسبت‌گیری باندی نیز خطواره‌هایی که با دو روش قبل قابل تشخیص نبودند و اکثر ادر بخش جنوبی تصویر قرار

داشتند، ترسیم گردید (خطواره‌های آبی رنگ در شکل ۶). استفاده از این روش‌ها در پردازش تصویر و شناسایی خطواره‌ها نشان داد که اعمال فیلترهای جهت‌دار بهترین گرینه برای شناسایی خطواره‌ها در مناطق دارای پوشش گیاهی هستند.

۱.۴. خطواره‌های استخراج شده به روش بصری

به‌منظور مقایسه این روش با روش رقومی خودکار ابتدا باید خصوصیات خطواره‌ها را مورد بررسی قرار داد. این خصوصیات شامل: تعداد، طول، تراکم، طولی، الگوی توزیع مکانی و جهت‌یابی آنها در منطقه است. نتایج نشان داد که تعداد خطواره‌ها ۱۹۱۲ است (شکل ۱۰). میانگین طول خطواره‌ها ۲/۱۹ کیلومتر است که با میانگین طول گسل‌ها در نقشه زمین‌شناسی (۱/۹۳ کیلومتر) تفاوت قابل توجهی ندارد. حداقل طول خطواره‌ها حدود ۲۵ کیلومتر است (شکل ۱۰). این مقدار با توجه به طول گسل‌ها در البرز مرکزی (مانند گسل‌های خزر، شمال البرز و مشا (حدود ۱۵۰ کیلومتر) که دارای قطعاتی با طول زیاد هستند) می‌تواند صحیح باشد.

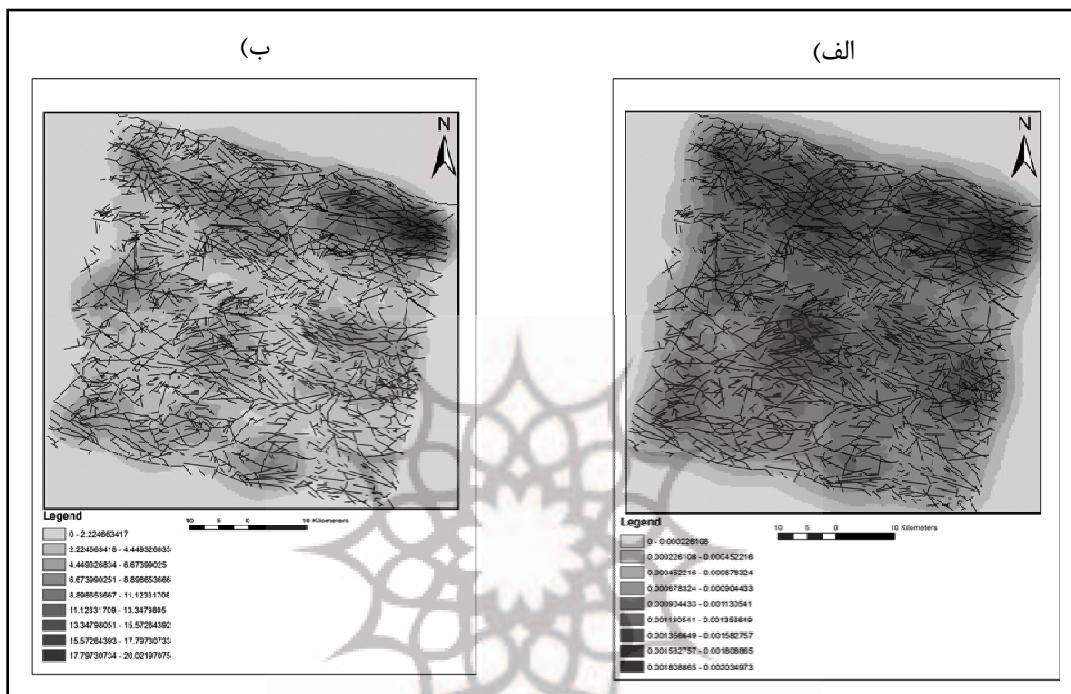


شکل ۱۰ توزیع فراوانی خطواره‌های استخراج شده به روش بصری

۱. رزدیاگرام خطواره‌ها نشان دهنده دو روند غالب شرقی- غربی و شمال‌غرب-جنوب‌شرق و یک روند فرعی شمال‌شرق-جنوب‌غرب در منطقه است. غالب دگرشکلی‌های البرز گسل‌های تراستی و امتداد لغز چپبر موازی با این رشته کوه‌ها هستند که به دلیل همگرایی شمالی- جنوبی بین ورق‌های عربی و اوراسیا و حرکت به سمت غرب حوضه خزر جنوبی نسبت به ایران به وجود آمده‌اند. این کوتاه‌شدگی شمالی- جنوبی بر روی گسل‌هایی که به سمت داخل رشته کوه شیب دارند، رخ می‌دهد (آلن و همکاران، ۲۰۰۳؛ ۶۵۹). روندهای غالب مشخص شده در این رزدیاگرام که در جهات شرقی- غربی و شمال‌غرب- جنوب‌شرق قرار دارند نیز تأییدی بر این مدعاست.

۲. نقشه تراکم خطواره‌ها (زکیر و همکاران، ۱۹۹۹؛ ۱۰۷۳)، (شکل ۱۱-الف) نشان دهنده: الف) افزایش تراکم به صورت شرقی- غربی در بخش‌های شمالی منطقه است. این افزایش بیان‌گر وجود زون شکستگی در این بخش است (سارپ، ۲۰۰۵؛ ۴۴). با مقایسه نقشه زمین‌شناسی بلده با نقشه تراکم خطواره‌ها مشاهده می‌شود که این روند افزایشی در امتداد گسل‌های خزر، شمال البرز و کجور است. ب) افزایش تراکم در بخش مرکزی محدوده مورد مطالعه نشان

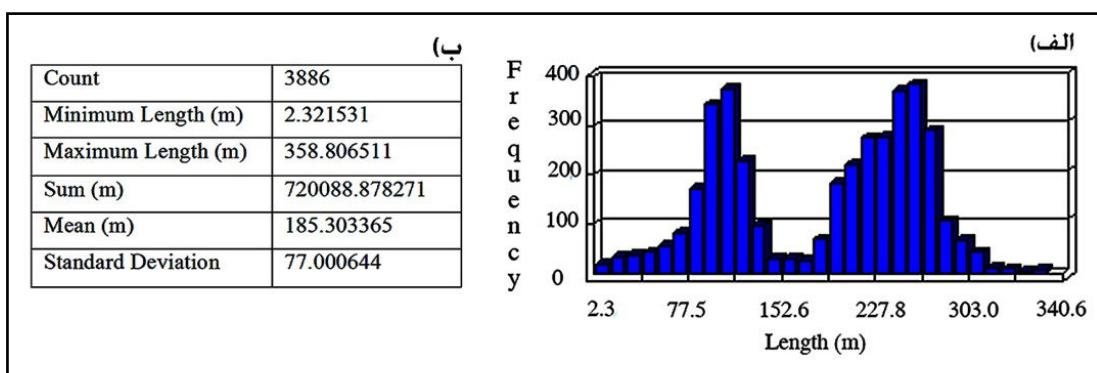
دهنده وجود شکستگی هایی در این بخش است. در نقشه زمین‌شناسی بلده در این بخش گسل بلده قرار دارد. در نقشه تراکم طولی خطواره‌ها (شکل ۱۱-ب) نیز در بخش‌های شمالی (در امتداد گسل‌های خزر و شمال البرز) یک روند افزایشی مشاهده می‌شود. افزایش تراکم طولی نیز بیانگر وجود زون گسلی در منطقه است (سارپ، ۲۰۰۵: ۶۲). بنابراین می‌توان گفت که خطواره‌های استخراج شده با این روش گسلی هستند.



شکل ۱۱ (الف) نقشه تراکم خطواره‌ها، (ب) نقشه تراکم طولی خطواره‌ها

۴.۲. خطواره‌های استخراج شده به روش رقومی خودکار

۱. تعداد خطواره‌ها در این روش ۳۸۶ است (شکل ۱۲). بیشتر بودن تعداد خطواره‌ها در این روش به دو دلیل است: (الف) کوتاه بودن طول خطواره‌ها. زیرا طول اکثر خطواره‌هایی که توسط برنامه شناسایی می‌شوند کوتاه است، و برنامه توانایی اتصال خطوط برای ایجاد یک تک خط را ندارد. (ب) عدم توانایی برنامه در تشخیص خطواره‌های گسلی از بقیه خطواره‌ها (جاده، لبه ساختمان، شبکه زهکشی و...).
۲. میانگین طول خطواره‌ها $0/18$ کیلومتر است (شکل ۱۲). با توجه به اینکه تعداد خطواره‌های استخراج شده به این روش بیشتر است، ولی میانگین طول آنها نسبت به روش بصری ($2/19$) کوتاه‌تر است.
۳. حداقل طول خطواره‌ها حدود $0/36$ کیلومتر است (شکل ۱۲). این مقدار با توجه به طول گسل‌ها در البرز مرکزی نمی‌تواند صحیح باشد.



شکل ۱۲ توزیع فراوانی خطوارهای استخراج شده به روش رقومی خودکار

۴. رزدیاگرام این خطوارهای روند شرقی-غربی را نشان می‌دهد. با اینکه روند غالب در البرز مرکزی به صورت شرقی-غربی است، ولی دو روند شمال‌غرب-جنوب‌شرق و شمال‌شرق-جنوب‌غرب هم در این منطقه بسیار است. خصوصیات خطوارهای استخراج شده مانند طول و جهت‌یابی با گسل‌های منطقه همخوانی ندارد. گسل‌های خزر و شمال البرز از ساختارهای مهم منطقه هستند که با این روش شناسایی نشده‌اند.

بنابراین مقایسه خطوارهای استخراج شده به این دو روش بیان‌گر قابل اعتماد بودن روش بصری برای تجزیه و تحلیل خطوارهای گسلی است. زیرا در روش بصری طول، جهت‌یابی، توزیع مکانی، تراکم و تراکم طولی خطوارهای با وضعیت گسل‌ها در البرز همخوانی بیشتری دارد. همچنین یک زمین‌شناس به کمک تجربه و شناخت پارامترهای لازم در تشخیص خطوارهای گسلی می‌تواند آنها را با دقت بیشتری نسبت به یک برنامه استخراج کند.

۵. نتیجه‌گیری

در این پژوهش خطوارهای منطقه البرز مرکزی به کمک تکنیک‌های بارزسازی از تصاویر ماهواره‌ای ASTER و با استفاده از دو روش بصری و رقومی خودکار استخراج شد. نتایج نشان داد که از بین تکنیک‌های بارزسازی مورد استفاده، روش‌های اعمال فیلترهای جهت‌دار بر روی باند امادون قرمزنزدیک، تجزیه مؤلفه‌های اصلی و نسبت‌گیری باندی در شناسایی خطوارهای تأثیر بسزایی دارند. دلیل این مسئله داشتن ویژگی بارزسازی لبه در فیلترهای جهت‌دار و همچنین وجود ۸۰ درصد اطلاعات در باند اول تجزیه مؤلفه‌های اصلی است. به کمک نسبت‌گیری باندی نیز خطوارهایی که اکثرًا در بخش جنوبی تصویر قرار داشتند، و با این دو روش قابل تشخیص نبودند، شناسایی شد. خطوارهای گسلی که به کمک این تکنیک استخراج شد با گسل‌هایی که در نقشه زمین‌شناسی بلده توسط سازمان زمین‌شناسی ترسیم شده، همخوانی دارد. استفاده از این روش‌ها در پردازش تصویر و شناسایی خطوارهای نشان داد که اعمال فیلترهای جهت‌دار (سارپ، ۲۰۰۵؛ کوجال، ۱۵؛ ۲۰۰۴) بهترین گزینه برای شناسایی خطوارهای مناطق دارای پوشش گیاهی هستند. خصوصیات خطوارهای استخراج شده با روش رقومی خودکار از قبیل تعداد، طول و جهت‌یابی با گسل‌های نقشه زمین‌شناسی همخوانی

ندارد. گسل های خزر و شمال البرز که از ساختارهای مهم منطقه هستند در این روش شناسایی نشده‌اند که دلیل آن عدم توانایی برنامه در تفکیک خطواره‌های گسلی از بقیه خطواره‌ها است. بنابراین روش رقومی خودکار به دلیل دقت پایینی که دارد، برای مطالعات زمین‌شناسی که همیشه بر مبنای مطالعات صحرائی بوده است و نیازمند دقت بیشتری است، پیشنهاد نمی‌شود. ولی در روش بصری طول، جهت‌یابی، تراکم و تراکم طولی خطواره‌ها با وضعیت گسل‌ها در البرز همخوانی بیشتری دارد. در نتیجه بهترین روش برای انجام مطالعات زمین‌شناسی و بررسی‌های ساختاری در مناطق وسیع و یا مناطقی که دسترسی به آنها مشکل است، استفاده از روش بصری برای استخراج خطواره‌هاست.

کتابنامه

- درویش‌زاده، ع.، ۱۳۸۳، زمین‌شناسی ایران، انتشارات امیرکبیر، ۴۳۴ ص.
- علوی پنا، س. ک.، ۱۳۸۵، سنجش از دور حرارتی و کاربرد آن در علوم زمین، انتشارات دانشگاه تهران.
- کمالی، ز.، سرکاری‌نژاد، خ.، کشاورز، س.، ۱۳۹۰، بررسی زمین‌ساخت ناحیه دشت ارزن با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و تکنیک‌های سنجش از دور: سی‌امین گردهمایی علوم زمین.
- Aboyeji, O.S., Mogaji, K.A., Oyinloye, R.O., 2012. Structural interpretation of remotely sensed data sets, ITS hydrogeological implication over ILE-IFE and environs. Ozean Journal of Applied Science, 5 (1).43-54.
- AlaviPanah, S. K., 2006. Thermal remote sensing and its application in the earth sciences. Tehran University press, Tehran.
- Allen, M.B., Ghassemi, M.R., Shahrabi, M., Qorashi, M., 2003. Accommodation of late Cenozoic oblique shortening in the Alborz range, northern Iran. Journal of Structural Geology. 25, 659–672.
- Casas, A. M., Cortes, Angel L., Maestro, A., Soriano, M.A., Riaguas, A., Bernal, J., 2000. A program for lineament length and density analysis. Computers and Geosciences, 26 (9/10), 1011-1022.
- Darvishzadeh, A., 2004. Geology of Iran, Amir Kabir Publication, 434pp.
- Djamour, Y., Vernant, Ph., Bayer, R., Nankali, H.R., Ritz, J-F., Hinderer, J., Hatam, Y., Luck, B., Moigne, N.L., Sedighi, M., Khorrami, F., 2010. GPS and gravity constraints on continental deformation in the Alborzmountain range, Iran. Geophysical Journal International., doi: 10.1111/j.1365-246X.2010.04811.x, 1-15.
- Geological Survey of Iran., 2002. Baladeh, Geological Survey of Iran, Tehran, scale 1:100,000.
- Geological Survey of Iran., 2001. Marzan Abad, Geological Survey of Iran, Tehran, scale 1:100,000.
- Hung, L. Q., Batelaan, O., De Smedt, F., 2005. Lineament extraction and analysis, comparison of LANDSAT ETM and ASTER imagery. Case study: Suoi muoi tropical karst catchment, Vietnam. Remote Sensing for Environmental Monitoring, GIS Applications, and Geology V, edited by Manfred Ehlers, Ulrich Michel, Proc. of SPIE Vol. 5983, 59830T, 0277-786X/05/\$15 · doi: 10.1117/12.627699.
- Jackson, J., Priestley, K., Allen, M., Berberian, M., 2002. Active tectonics of the south Caspian basin. Geophysical Journal International 148, 214–245.

- Kamali, Z., Sarkarinejad, kh.,Keshavarz, S., 2012. Tectonic investigation of Dasht-e-Arjan region using satellite images and remote sensing technics.30th meeting of Geology science. Tehran.
- Koç, A., 2005. Remote sensing of Sürgü fault zone, Malatya, Turkey. Thesis, for the degree of master of science. 90 p. Assist. Prof. Dr. Nuretdin Kaymakçı, Geodetic and Geographic Information Technologies, School of Natural and Applied Sciences.
- Koçal, A., 2004. A methodology for detection and evaluation of lineaments from satellite imagery. Thesis, for the degree of master of science. 122. Prof. Dr. Celal Karpuz, Mining Engineering, School of Natural and Applied Sciences.
- Koçal, A., Duzgun, H.S., Karpuz, C., 2007. An accuracy assessment methodology for the remotely sensed discontinuities: a case study in Andesite Quarry area, Turkey. International Journal of Remote Sensing. 28 (17), 3915–3936.
- Koike, K., Nagano, S., Kawaba, K., 1998. Construction and analysis of interpreted fracture planes through combination of satellite image derived lineaments and digital elevation model data. Computers and Geosciences. 24 (6), 573-583.
- Madani, A.A., 2001. Selection of the optimum landsat thematic mapper bands for automatic lineaments extraction, WadiNatash Area, South Eastern Desert, Egypt. 22rd Asian Conference on Remote Sensing, 5-9 November 2001.
- Mah, A., Taylor, G.R., Lennox, P., Balia, L., 1995. Lineament analysis of landsat TM images, Northern Territory, Australia. Photogrammetric Engineering and Remote Sensing. 61(6), 761-773.
- Novak, I.D., Soulakellis, N., 2000. Identifying geomorphologic features using landsat-5 TM data processing techniques on Lesvos, Greece Geomorphology 34, 101-109.
- Qari, M.H.T., Madani, A.A., Matsah, M.I.M., Hamimi, Z., 2008. Utilization of Aster and Landsat data in geologic mapping of basement rocks of Arafat area, Saudi Arabia. The Arabian Journal for Science and Engineering, 33(1c).99-116.
- Richetti, E., 2002. Structural geological study of southern Apennine (Italy) using landsat 7 imagery.IEEE.211-213.
- Rondeaux, G., Steven, M., Baret, F., 1996. Optimization of soil adjusted vegetation indices. Remote Sensing Environment 55 (2): 95–107.
- Sarp, G., 2005. Lineament analysis from satellite images, North-West of Ankara. Thesis, for the degree of master of science. 76 p. Prof. Dr. Vedat Toprak, Geodetic and Geographic Information Technologies School of Natural and Applied Sciences
- Süzen, M.L., Toprak, V., 1998. Filtering of satellite images in geological lineament analyses: an application to a fault zone in central Turkey. International Journal of Remote Sensing. 19 (6), 1101-1114.
- Vanderbrug, G.J., 1976. Line detection in satellite imagery.IEEE Transactions on Geoscience Electronics. 1, 37-44.
- Zakir, F.A., Quari, M.H.T., Mostafa, M.E., 1999. A new optimizing technique for preparing lineament density maps. International Journal of Remote Sensing, 20 (6), 1073-1085.